

PUŠKINIEČIAI JAU BAIGĖ KIRSTI RUGIUS, piauna vasarojų. SEKITE PIRMŪNŲ PAVYŽDŽIU!

Užtikrinkite, kad kertamosios dirbtų kiekvieną giedros valandą!

Rugiapiūtė baigta

Mūsų korespondentas Br. Pilkauskas iš Puškino vardo kolūkio telefonu pranešė, kad šios žemės ūkio artelės kolūkiečiai ketvirtadienį baigė rugiapiūtę. Rugiai 155 ha plote jau gubose. Gerai pasidarbavo rugiapiūtės baruose kertamųjų valruotojai Vladas Matelis, Vladas Kārosas, rišėjos Stasė Skadienė, Ona Mogylaitė, Sigitė Vasilauskaitė ir daugelis kitų.

Kol rugiai gubose išdžius ir bus juos galima vežti į paruoštus klojimus, kolūkiečiai pasiryžę nuplauti ir sukrauti į žaiginius miežius bei avižas tuose plotuose, kur jie anksčiau buvo sėti ir jau pribrendę.

Netrukus rugiai bus kuliama, ruošama sėkla žiemkenčių sėjai.

Kertamosios dirba ir šlapiuose laukuose

Rašo Pranas Vilčinskas,
„Aukštaknio kolūkio pirmininkas

— Blogai, kertamoji klimpstą į dirvą, — pranešė pirmoje laukininkystės brigadoje dirbęs su kertamąja ir traktoriumi DT-14 Stasys Arlauskas.

Panašūs pavojaus signalai pradėjo plaukti ir iš kitų brigadų. Ne tik traktoriai, bet ir arkliais traukiamos kertamosios ėmė ožiutis.

Ką daryti? Juk kolūkyje net 300 ha žiemkenčių, o nukirsta tik 100 su trupučiu. Dalgiais tokio ploto nenušvytuosi, o laukti giedros nėra ko, net jei ir nustotų lietūs, vis tiek, kol išdžius žemė, grūdai ims byrėti į dirvą.

Ir tada mes suradom išeitį. Kolūkio mechanizacijos brigadininkas Benediktas Budrevičius surinko senų kertamųjų ratus ir ėmė juos pridėrinės virinti prie kertamųjų varomųjų ratų.

Ratai iš karto dvigubai paplatėja ir jau nebeklimpstą į dirvą. Suprantama, tokią kertamąją traukti sunkiau, arklius tenka dažniau kaitalioti. Bet tas munis duoda galimybę, nežūrint oro sąlygų, piauti javus kertamosiomis. O tai labai svarbu. Dirb-

dami visomis 10 kertamųjų ir piaudami dalgiais rugius ten, kur jie sugulę, per dieną, net prie dabartinių oro sąlygų, nuimam derlių nuo 30–35 ha ploto. Be to, dalis kolūkiečių gali darbuotis linų lauke. Juk linai jau pribrendę.

Kolūkio mechanizatoriai gerai atremontavo ir paruošė darbui tris kuliamašias. Dalį rugių kulsime tiesiog nuo lauko. Juk reikia nieko nelaukiant paruošti sėklą žiemkenčių sėjai. Tiesa, jei visą laiką laikysis tokie orai, kaip iki šiol, grūdai gali būti ir pominkščiai, į aruodą jų nesupils. Todėl mūsų sandėlininkai paruošė visus sandėlius ir pasiruošę grūdus supilti plonu sluoksniu, kur jie iki sėjos tikrai nesuges.

Nors ir labai nepalanki šiemet vasara derliaus nuėmimo darbams, bet mūsų kolūkiečių tat negąsdina. Mokėjom derlių išauginti, mokam jį ir sudoroti. Antrųjų septynmečio metų derliaus nežus nė vienas grūdas, kad ir kokios blogos oro sąlygos bebūtų.

1960 m.

rugpiūčio

7 d.

Sekmadienis

Nr. 64(1151)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

Iš laukų pažinsi šeimininkus

„Surdegio“ kolūkio ketvirtos brigados laukai mirga lyg skruzdėlynas. Į rugiapiūtės barus išėjo visi kolūkiečiai. Ritmingai mosuoja sparnais Petro Kovalio ir Alfonso Rasimavičiaus kertamosios. Šie vyrų sėkmingai kerta žiemkenčius ir nepalankaus oro sąlygomis.

Daugelyje plotų rugiai sugulę. Vengdami nukopoti varpas, kertamųjų valruotojai žiemkenčius kerta iš šono. Tuo būdu žymiai paspartėja ir darbas. Tose vietose, kur arkliai klimpstą, plovėjai nušoka nuo kertamųjų ir arklius sparčiau paveja. Nors arkliai pavargsta greičiau ir juos reikia tankiau keisti, bet kertamosios neužsibuksuoja.

— Dienelė, kita, ir visi rugiai stovės gubose, — sako brigadininkas Vl. Meištas.

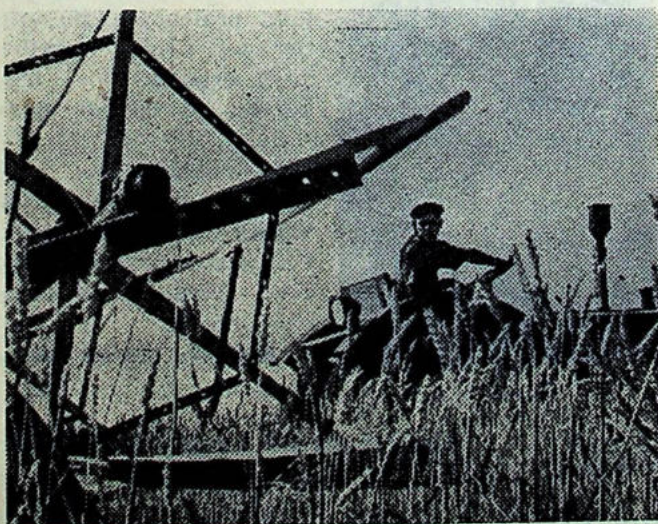
Brigados kolūkiečiai jau įvežė į klojimus nemažą dalį šiamečio derliaus.

Visai kitoks vaizdas kaimyninėje pirmoje brigadoje. Pažvelk į laukus ir pamatysi, kad čia šeimininkaujama blogiau. Nors abiejų brigadų sąlygos vienodos, bet pirmoje rugiapiūtė tik įpusėta.

Ne visi kolūkiečiai dalyvauja rugiapiūtės darbuose. Stai, Marė Vilkonienė užsiminėja tauškalais ir plepalais, o sąžiningai dirbti tingi. Ne daug nuo jos skiriasi ir sūnus Jonas. Kai kaimynai doroja derlių, jis važinėja po gėrynes.

Brigadininkas Vyt. Skudas turėtų nenuolaidžiauti dykinėtojams ir geriau organizuoti derliaus nuėmimo darbus.

Alf. BRIEDIS
(„K. d.“ koresp.)

Stalingrado sritis. Srities žemdirbiai valstybei pardavė daugiau kaip 25 milijonus pūdų naujojo derliaus grūdų.

Pulkaus darbo pavyzdžius nulumant derlių, rodo Dobrino rajono „Svetlyj putj“ kolūkio mechanizatoriai. Jie nukerta per dieną traktorine javaplove iki 54 ha javų.

Nuotraukoje: kviečių plūties „Svetlyj putj“ kolūkyje.

Linarūtė įpusėt

— Čia mūsų tančiai, — džiaugesi „Pergalės“ kolūkio žemdirbiai, gėrėdamiesi 68 ha plote pulkiai bujojančiais linais.

Tik prieš linarūtę labai pablogėjo orai. Aukštus linus vėjai vietomis suguldė, apdraikė. Su linarove čia nebepasidarbuoti.

Pergalėčiai rado išeitį iš nekokios padėties. Kolūkio valdyba nutarė, o visuotinas kolūkiečių susirinkimas patvirtino naują atlyginimo normą už linų rovimą. Dabar čia už kiekvieną nurautą linų arą mokama po 5 rub. Tokia paskatinimo priemonė padėjo. Linų laukai mirgėte sumirgo moterų skarelėmis, mokinių kepuraitėmis. Linus rauna moterys, paaugliai, senukai.

— Iki sekmadienio 34 ha linų bus nurauta, — džiaugiasi brigadininkas.

J. VAICIULIS

RUGIAI JAU GUBOSE

„Už taiką“ kolūkio V laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko Gražio, baigė kirsti rugius.

Dabar jie talkininkauja kaimyninės IV brigados nariams.

J. Butkevičius

Žiemkenčiai po stogu

Padedant kontoros ir gyvulininkystės fermų darbuotojams, „Jaros“ kolūkyje baigiama rugiapiūtė 200 ha plote.

Čia jau suvežta į pa-

B. Zilionytė

DRAUGAI GYVULININKYSTĖS DARBUOTOJAI!

Per rugpiūčio mėnesį mūsų rajonui reikia pagaminti 45,3 centnerio pieno kiekvienam šimtui ha ir 2,8 centnerio mėsos.

KAS PIRMAUJ

Rodikliai 1960 m. rugpiūčio

Rokiškis

Pagaminta pieno 100 ha naudmenų cnt	94,2	109,9
Primelžta pieno iš vienos karvės kg	1143	1296
Pagaminta mėsos 100 ha naudmenų cnt	15,4	15,8
Pagaminta kiaulienos mėsos 100 ha arimo cnt	14,6	15

Už komunistinį darbą, už naują žmogų

Ne vieną kartą komunistė Valė Zmoginaitė mąstė, ką daryti, kad formavimo ceche reikalai geriau klotųsi. Čia vis pasitaikydavo broko, žaliavų pereinimo, ne visos darbininkės stropiai dirbdavo.

Ir viename „Spartako“ veltinių fabriko darbininkų susirinkime V. Zmoginaitė pasiūlė:

— Organizuokim komunistinio darbo brigadą! Tada ne vien tik asmeniniai reikalai, o

visos brigados garbė kiekvienam rūpės.

Jos žodžiams pritarė komjaunuolė Irena Vagnaitė, darbininkės Jadvyga Šaltenytė, Tania Medvedeva ir kitos. Sudaryta 9 žmonių brigada prisiėmė neįprastus naujus išpareigojimus, kurių niekad dar nebuvo fabrike.

Komunistinio darbo brigados nariai pasiryžė dirbti taip, jog nereikėtų cecho kontrolle-rius. Tai reiškia, kad darbininkų gaminama

produkcija bus tik aukščiausios rūšies.

— Įrodysim ir kitiems cechams, kad galima dirbti be kontrolierių, — matydama gerėjančius darbo rezultatus, po kurio laiko kalbėjo darbininkė Stasė Liobytė.

Ji pati pasiryžė ne tik gerai dirbti, o ir mokytis. St. Liobytė įstojo į lengvosios pramonės technikumą neakivaizdinį skyrių. Esant reikalui, ji pavaduoja ir pamainos meistrus. Darbščia ir sumanią merginą fabriko pirminė komjaunimo organizacija priėmė į VLKJS eiles.

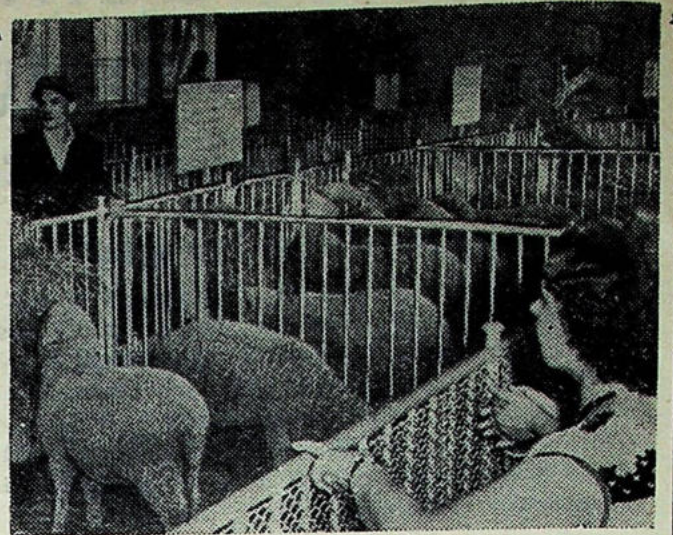
Komunistės V. Zmoginaitės pavyzdžiu, visi

brigados nariai nutarė mokytis darbo jaunimo vidurinėje mokykloje, specialiose mokyklose bei technikuose.

Neseniai į fabriką atėjo žinia, kad „Spartakui“ paskirta LTSR Lengvosios pramonės ministerijos pereinamoji Raudonoji vėliava. Kiekvienas komunistinio darbo brigados narys jautė, kad į šią pergalę įdėta ir jo darbo dalis.

Perėję dirbti į naują fabriką, formavimo cecho darbininkės pasiryžė dar ryžtingiau kovoti už komunistinio darbo brigados vardą. Tai jaučiama, stebint darbo pirmūnų J. Šaltenytės, B. Gudonienės ir kitų pastangas įsivinti naują techniką, dirbti našiai.

B. MELENISKIS

LUL parodos avininkystės paviljone demonstruojama Stavropolio krašto Kočubėjaus rajono Stalno vardo kolūkio čabano, Socialistinio Darbo Didvyrio I. N. Malašenkos išvesta avių veislė. Sios avys per dvejus metus ėriuojasi 3 kartus. Per tris apsiėriavimus 1958—1959 m. iš kiekvieno 100 veislinių avių gauta po 374 ėriukus.

Nuotraukoje parodos lankytojai apžiūri kolūkio avis. Priešakiniame plane 3-jo apsiėriavimo ėriukai. Kiekvienas jų sveria jau po 37 kilogramus.

N. Kulešovo (TASS) nuotr.

Spaudžiam dešinę MEDŽIUOLYTEI GENEI,

„Draugystės“ kolūkio karvių melžėjai, iki rugpjūčio 1 d. primelžusiai po 2250 kg pieno iš kiekvienos karvės.

Kai išbėgėjo — draugės nebepaveja, —
Rajone pirmąja Genė atkakli.
Karvės, jos prižiūrimos, tiek pienelio davė jau,
Kad upelė plauktų — nieko sau — gili.

Per derlingą, šiltą ir turtingą vasarą
Linkim jai primelžti pieno visą ežerą!

TRUMPAI

„Naujo gyvenimo“ gerai aprūpina medžiagomis traktorininkai B. Erbrederis, P. Pakštas ir kiti. Pastatas bus mechanizuotas. Statybą Aug. Bražiūnas

DARBŠTUOLIS

Nebejaunas „Vienybės“ kolūkio II brigados kolūkiečiai Jonas Devenis. Beveik 60 metų sunkaus darbo našta slėgia jo pečius. Raukšlų išvagotas veidas rodo, kad jaunystėje teko daug ir sunkiai dirbti. Sveikata palūžo. Dėl to, kai brigadininkas L. Lazickas praėjusiais metais pasiūlė jam pereiti dirbti į galvijų fermą sargu, Devenis mielai sutiko.

Dabar Devenis stropiai prižiūri kolūkio galvijų bandą.

Bet ne vien tik savo pareigas stropiai atlieka Devenis. Vasaros laikotarpiu, kada darbo jėga taip reikalinga, jį pamatys pūrenant šakniavalių tarpueilus. Jis savo darbą nori prisidėti prie

sėkmingo antrųjų septynių metų socialistinių išpareigojimų įvykdymo.

Kolūkiečiai gerbia šį, tikrai iš širdies dirbantį žmogų.

A. Gilydis

Medžiago» pėdsakais

„Tris dienas dirba, keturias ilsisi“

Taip pavadinta korespondencija buvo išspausdinta „Kolektyvinio darbo“ 54 (1141) numeryje. Joje kritikuojama Leliūnų krautuvės vedėja Klitgenė už tai, kad darbo valandomis važinėja prekių ir kitais reikalais.

Svėdasų kaimo kooperatyvo pirmininkė Zemaitienė praneša, kad korespondencijoje išdėstyti faktai pasitvirtino. Parduotuvės vedėja perspėta. Pinigus dabar ji neša į Mickūnų paštą, o prekių važiuoja prieš baigiant darbo dieną.

TSRS Liaudies ūkio laimėjimų parodoje

Įvairių veislių avių demonstruojamos parodos aikštėje ir tipinėje aividėje. Čia taip pat yra ko pasimokyti. Šaliai reikiama vilnos, mėsos. Kad šioje gyvulininkystės šakoje dar neišnaudoti visi rezervai, iškalbingai rodo žymių Stavropolio

krašto kerdžių I. Malašenkos ir A. Girenkos patyrimas.

Išryškėja kerdžiaus I. Malašenkos brigados žygdarbis yra tas, kad ten avys ėriuojasi tris

pasiekti tokie nuostabūs laimėjimai?

Paprastai avys ėriuojasi kartą per metus — pavasarį. I. Malašenka su savo draugais paruošė kitokią ėriavimosi grafiką. Jie ėmėsi drąsaus eksperimento — panaudojo pavasarinį dirbtinį avių apseklimą žindamuoju laikotarpiu, trimis savaitėmis anksčiau iki ėriukų atjunkimo. Rezultatai pralenkė visas vilas: per dvejus metus avys ėriavosi po tris kartus. Ši metodą per-

Nuotraukoje: paviljono lankytojai apžiūri Vakarų Kazachstano srities Petimorsko tarybinio ūkio avis. Vidutinis gyvulių svoris 95 kg.

N. Kulešovo (TASS) nuotr.

Baigiamas uogų derliaus nuėmimas

Anykščių vaismedžių-vaiskrūmių medelyno darbuotojai, be kitų žemės ūkio darbų, sėkmingai dirba vaiskrūmių uogynuose. Juoduosius ir rauduosius serbentus diena iš dienos raško 18—20 merginų ir moterų. Geriausiai dirbuoja Sofija Semėnienė, Stasė ir Rožė Jurkėnaitės, Emilija Kirutė ir kitos.

Siais metais medelynas turi arti keturių hektarų įvairių uogynų. Artimiausiais metais bus žymiai išplėsti juodųjų serbentų ir kultūrinių braškių žemuogių uogynai.

M. Birutytė

ėmė visos Kočiubėjaus rajono Stalno vardo kolūkio avininkystės brigados. Jos gavo papildomai 6000 ėriukų. Vilnos prikirpta vidutiniškai po 6,4 kilogramo iš avies, arba 950 kilogramų 100 hektarų naudmenų.

Drg. Malašenkos brigada nutarė savo septynių metų įvykdyti per trejus

„dušą“ iš gaisrinės žarnos. Jos buvo ganomos tik naktį, vėsioju metu. Drg. Girenkos brigada taip pat gavo po tris prieauglius per dvejus metus — po 408 ėriukus šimtui avių ir prikirpo iš kiekvienos avies po 11,4 kilogramo vilnos per metus.

Dažnesni apsiėriavimai — naujas didelis avienos, vilnos, karakulinių kailiukų, įvairių

metus. Jie ėmė suporintą avių laikymą: penki žmonės aptarnauja dabar dvi bandas — ėravedžių ir ėriukų.

I. Malašenkos pasekėjai, atsižvelgdami į konkrecias sąvų ūkių sąlygas, jau gerina ir turtina jo metodus. Antai, jo žemietis A. Girenka iš tarybinio ūkio „Sovetskoe runo“, siekdamas sukelti avims norą kergtis vasaros metu, vadinauoju „ramiuoju sezonu“, dirbtiniu būdu sudarė joms rudens sąlygas. Dienos metu avidės buvo užtemdomos, grindys buvo laistomos vandeni, avys gaudavo

avikailių gamybos rezervas, Bet, — o tai pa- brėžiama ir parodoje, ir kerdžių-novatorių pasisakymuose, — tatal įmaroma tik ten, kur yra gerų, atitinkamai įrengtų patalpų ir kur turima pakankamai įvairių maistingų pašarų. Nesant šių sąlygų, laimėjimų nepasieksi!

Daug mėsos galima pagaminti auginant paukščius ir triušius. „Paukštininkystės“ ir „Triušininkystės“ paviljonuose gausybė pavyzdžių rodoma, kokių paukštienos ir triušienos gamybos laimėjimų pasiekia pirmūnai.

Mūsų geriausieji darbininkai

Dabartiniu metu Anykščių plytinėje pats sezono darbų įkarštis. Darbas nenutyla ištisą parą. Plytos ir drenažo vamzdžiai formuojami dviem pamainom, krosny ir džiovyklose dirbama trimis pamainomis. Visuose darbo baruose darbininkai stengiasi dirbti gerai, viršyti normas. Kasdien iškyla nauji darbo pirmūnai. Krosnles darbininkų tarpe pirmąja degikai J. Jaknūnas, M. Surgailis, statikai Šulskus, Bie-lauskas, Gaigalas, Baltakys, Kazakevičius, gatavos produkcijos išvežė-

jai J. Rozalis, A. Lissauskas, V. Augustinas, J. Jakubonis. Džiovimo darbuose pirmąja darbininkė Šakėnienė, formavimo ceche — L. Patribonytė, A. Trumpis, E. Baltakys, moksleivis F. Šlaučiulis — dirbas vasaros atostogų metu. Gerai dirba dizelistas Aputis, kalvis Šarskus, šaltkalviai Sedukis, Didžgalvis, Labelka, motovežistas Gražys, ekskavatorininkas Zebuolis. Šie darbininkai — mūsų plytinės pažiba.

P. JUSELIS

Literatūra ir gyvenimas

ALGIMANTAS PUIDOKAS

VASAROS NAKTĮ

Gili naktis per sodus, klonius brenda
Ir žvalgėdėmis nusėja plačią žemę.
Rugiuos griežlė, girdėt, daigius galandą
Ir plėšo tylumą svajingai ramiai.

O paupy rūkai kaip pienas teka
Ir siausto lygumą derlingą, našią.
Melsvoj erdvėj, per patį Paukščių taką,
Raketos veržlia, gilia mintį neša.

Ligi aušros balsingą giesmę kinto
Margam sodely paukštė šimtakalbė.
O dobilai, nakties prigėrę, virto
Ir marškinius rasom sidabro skalbė.

JAUNYSTĖS ŠAUKSMAS

Ir ko neišgalvos ji — išdykėlė mergiotė:
Širdin pripilds gėlos,
Džiaugsmu užlies akis.
Ir kiek tu jai beduotum,
Ji — besotė —
Tavęs kas valanda, diena daugiau prašys.

Ir elsi tu. Iškęsi karštį, šaltį
Ir lėksi kosmosan lyg paukštimis laivais.
Ir viską, kas sunku šioj žemėje, pakelti
Norėsi tu tvirtais pečiais savais.

Keliausi tu per darganas ir lietus,
Ir sulaukyti niekas negalės, —
Jaunystės šauksmas į krūtinę lies tau
Naujas jėgas, ir jos tavy neblės!

JONAS POSLYS

VASARA

Myli tu pavasario rytą,
Supintą iš grožio, giesmių.
Gyvybė, žemos nuraškyta,
Sugrįžta žingsniu neramiu.

Džiaugiesi į lauką išėjęs,
Išaręs pirmąsias vėgas.
Tik naktį sapnuojas rugsėjo
Dalna kullamosios ilga.

Pavasariį džiaugsmo nemaža
Ir rudenį linksma, puiku. —
O vasara eina ir neša
Vertybės didžias į laukus.

Ir matant, kaip grūdas subręsta,
Kaip rausta sode obuolys, —
Srovėna į margąjį raštą
Gyvenimui mellė gili.

POVILAS MASILIONIS

Pilenas martenuose verda,
Pilenas ir tavo širdy.
Ar tu girdi, ar girdi? —
Verdantis pilnas širdy
Vaiko užuolaidas ardo.

Virpančią tylą gimtinės
Drumsčia mašinų balsai.
Ar tu girdi, ar klausai? —
Grūdingo plieno balsai
Skamba iš tavo krūtinės!

K. KAIRIUKS

PAPUVĖS ŠULAS

(Apsakymas)

Benjaminas Berčiūnas užmetė už edžių dobilų plaką karvėms, paglostė mitulį veršį, sugraibstęs pakritas sumetė į kiaulių gardą, pastoviniavo, pamindžiukavo ir išėjo į mėnesienos nutviekstą klemą.

Gyvenamasis namas juodavo nauju toliumi, o stogo skarda mirgėjo ir degė kibirkščiujančiomis liepsnelėmis. Sena obelis tiesė į padangę surambėjusias šakas, rodos, norėjo susilyginti su vešliu jaunu topoliu. Bet topolis kasmet stiebėsi vis aukšty, o obelis šakos džiūvo, trupėjo ir trupėjo.

„Nukirsti kerėplą teks, — sumetė Berčiūnas. — Naudos iš jos, kaip iš niežuotos avies vilnų, o visą palangę nušvokščia. Bulvių puspurį būt galima pasodinti“.

— Benjamin, a, Benjamin, — pravėrusi bal-

tais dažais šviečiančias duris, pašaukė Agota Berčiūnienė. — Eik į trobą. Vis došyjes kaip valduoklis. Net neramu.

— Nedingsiu. Namuos augęs, — burbtelėjo Benjaminas.

Bet į trobą nesiskubino.

Sunkus, kaip girnapusė, neramumas spaudė širdį. Stoviniavo Berčiūnas pašaliais, trypciojo, godojo nelinksamas goudas.

Toks tad gyvenimėlis. Tai užkopi į kalną, tai strimgalvialis ritiesi griūtingu skardžiu žemyn. Ko gi, atrodo, ir bereikėjo? Jis buvo kolūkio pirmininku. Ir žmonės tartum gerbė. Susės, būdavo, kaimynų būrys prie stiklelio, tuoj ir porina Diržinskas: „Egi kolūkis, kaip tas sakė, tartum tvora. Jei šulai sau, mietai sau — neištūrės. Svo šlapinsis, ir tai grius. Egi tu, Benja-

minai, mūsų šulas. Patūrėk mus, o mes jau tave išturėsime“.

Neišturėjo. Netgi neturėjo. Kai naujasis raikomo sekretorius Žibutis susirinkime ėmė juodinti, kai pašoko akis draskyti tas riebios košelio nos šmotas fermos vedėjas Augustinas Nausėda, niekas nė žodeliu neužtarė. Diržinskas ir tas tik pavartė akis, pagrumšėjo dantim ir susigūžė, tartum perekšlė vanagą išvydus. O jau kai pakilo už naują pirmininką rankų miškas, Berčiūnas nebeišlaikė ir nudūrė akis pastalėn.

Tai mat kas išeina... Siaūs laikais niekas nebeatsižvelgia, kas tu toks buvai ir ką nuveikei. Tik ko nenuveikei skalčiuoja...

Sakysim, kad ir naujasis raikomo sekretorius Žibutis. Kas gi jis toks? Gyvenimo neapzulintas vaikščias. Gal Berčiūnas dešimt kartų daugiau nuopelnų už jį turi. Kas nuėjo dirbti, net savo devynių hektarų ūkį be šeimnininko palikęs, į Palieknės malūną, kai taip reikėjo vedėjo? Jis, Berčiūnas. Kas kepyklą sutvarkė? Irgi Berčiūnas! Kolūkiui šešis metus vadovavo. Ir buvo gerai. Na, ten pabardavo. Gir-di, atsilikęs, ir tas negerai, ir anas netvarkoje. Tam juk ir yra valdžia, kad pabartų. Bet jei žmogus pripažįsta kritiką, pasižada senų klaidų nekartoti? Kaip su tokiu? Dovanot tą kartą. Ir aišku, ir teisinga. Bet taip, kaip dabar su juo pasielgė...

Sakysim, „Aušra“ atsilikusi. Na, o toliau? Ką gi daryti? Pašaro kasmet trūksta, patalpų trūksta. O jie rėkia: fermas didink, rezervų nematai... Kokių rezervų, iš ko tas fermas didinti, leiskit paklausti?

O ir žmonės čia..

Et, ką čia su žmonėmis!

Va čia galima ir prisipažinti, kad kiek perdaug susigyventa. Juk buvo taip. Rūmą naują reikėjo statyti. Kur tu čia pasi-statysi, jei kolūkyje reikalų ir reikaliukų albės. Na, paprašė vieno kelias pušes kolūkio miške nuleisti. Ten vėl kitas lenčiųkų nuo statybų patyliukais kyštelėjo. Diržinskas iš sandėlio lapą

kitą skardos pasuko.

O paskui nevidonai ragus išsilaigino. Vogė. Matė Benjaminas, kad vogė. Bet ką tu? Išvytum, o jie, žioplos, ir pradės pliaukšti nei ši, nei tą.

Vienąkart, kai patvėrė Diržinską šiferio vėžimą išgabenantį, norėjo jau Benjaminas visiems jiems pasakyti: „Skaci! Bet susilaikė. Ir susilaikė ne dėl sąžinės stokos, o kad lyg ir nebuvo ką bedaryti. Prisipažinti, kad ir jam šis tas kliuvo, žinoma, buvo geriausia. Bet reikalas galėjo nueiti iki biuro. O ten kažin ar visi supras, kad dėl vieno pirmininko namiūkščio ir kokio ten vežimelio dobilų kolūkiš nenu-skurs. Ko gero, išpūs reikalą, grobstai, sakys... Et!..

O be reikalo tada nepavarė visų tų smaližių. Prie ano raikomo sekretoriaus, rasi, viskas būtų perspėjimu ar papeikimu pasibaigę.

O dabar?..

Sudie, pirmininko kėdute! Ir nieko čia nebe-padarysi. O dar ir iš partijos ištrenkė... Jį, Benjaminą Berčiūną, iš partijos? Čia per surial...

Berčiūnas niekaip negali susigyventi su mintimis, kad jis jau nepartinis, kad be jo spręs reikalus partinė organizacija. Tiesa sakant, kolūko reikalai dabar buvę-nebuve. Tam yra naujas pirmininkas. Betgi partijos bilietas jo žodžiui tarsi svorio pridėdavo, tartum aukščiau virš kolūkiečių minios jo galvą iškeldavo...

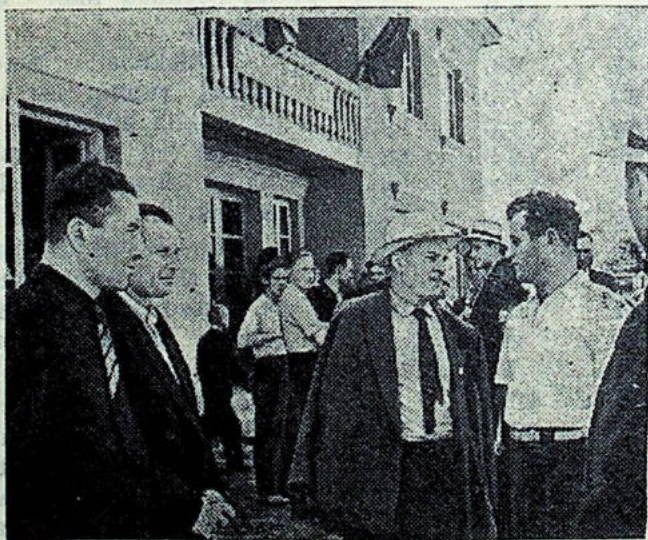
Ė, buvo laikai, buvo gyvenimėlis. Tik kad nubangavo. Nubangavo po paraliais, kad jį velniai. Dabar šauk, nebeprisauks, vyk — nebeprisi-

Pro pat kojas štelėjęs ir įnikęs sial loti Brisius kė Berčiūną iš mūsų minčių verpetų. „Ką gi čia vėl neša?“ — piktai mėjo ir paėjęjo vartelių.

Į klemą įėjo naujasis kolūkio pirmininkas Povilas Pakalnis.

— A, svečias nebuvelis, — suskato Berčiūnas. — Prašom į vėdų.

(Bus daugiau)

Praeitą sekmadienį Plungės rajono „Socialistinio kello“ kolūkyje buvo didelė šventė — atidaryti nauji kultūros namai, kuriuos kolūkiečiai pastatė savo jėgomis. Į atidarymą iškilmes susirinko keli šimtai kolūkiečių, svečių iš Vilniaus, Plungės, kaimyninių kolūkių.

Kolūkio pirmininkui A. Jarumauskui perkirpus juostelę, kolūkiečiai ir svečiai apžiūrėjo puikiai įrengtų kultūros namų vidų, 300 vietų žiūrovų salę su didžiule scena, saviveiklininkų darbo kambarius, biblioteką, skaltyklą.

Į susirinkusius kreipėsi kolūkio partinės organizacijos sekretorius I. Vanruvienė, LKP rajono komiteto sekretorius J. Sinica, LKP Centro Komiteto atstovas M. Požarskas perskaitė LKP Centro Komiteto telegramą. Šiltais kolūkiečiai sutiko savo deputato, Lietuvos TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo nario M. Junčo-Kučinsko kalbą.

Kolūkio ir Plungės rajono kultūros namų saviveiklininkai suruošė koncertą.

Nuotraukoje: Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo narys drg. Junčas-Kučinskas (viduryje) kalba su kolūkiečiais.

K. Liubšio (ELTOS) nuotr.

Centrinės spaudos puslapiuose

ŠEŠIOS SIAUBO SAVAITĖS

Amerikos rašytojas Džonas Hovardas Grifinas ėmėsi drąsaus eksperimento. Norėdamas aprašyti, kaip gyvena negrai Jungtinių Amerikos Valstijų Pietuose, rašytojas, pakeltęs odos spalvą, šešias savaites išgyveno negrų tarpe ir turėjo progos pats patirti visus rasinės diskriminacijos baisumus. Savo išgyvenimus Grifinas pasakojo apybraižose, kurias sutrumpintai paskelbė laikraštis „Komsomolskaja pravda“ sek-

madieniniame priede. Šios apybraižos nuviečia vieną amerikiečio gyvenimo būdo puslį, pasakoja apie betelsę negro būklę dolerio šalyje.

Ultravioletiniai spinduliai ir pillulės, kurias rašytojas vartojo, gyvendamas pas pažįstamą profesorių Naujajame Orleane, paveikė. Atėjo laikas, rašo Grifinas, kuomet profesorius man pasakė:

— Nuo šio momento jūs nebe baltasis.

Tuo Grifinas ir pats

galėjo kuo pulklausiai įsitikinti. Tereikėjo jam išėiti į gatvę ir sėsti į autobusą — visi jį palaikydavo negru. Autobusui sustojus, į jį įlipo baltoji moteris. Pamiršęs, kad jis dabar nebe baltasis, Grifinas mandagiai pasiūlė jai vietą šalia savęs. Moteris iš pradžių nustebo, paskui išsižeidė ir ėmė garsiai koneveikti negrus.

Konduktorius pranešė sustojimo vietą. Bandžiau išlipti, pasakoja rašytojas, tačiau durys

prieš pat mano nosį užsitrenkė. Aš klausimai žvilgtėčiau į šoferį, bet šis tik paniekinamai patraukė pečiais. Sekančioje sustojimo vietoje jis visiškai neatkreipė dėmesio į mano reikalavimą sustoti. Tik trečioje sustojimo vietoje, kur išlipo baltasis keleivis, man pavyko išsprukti paskui jį.

Panieka, grasinimai, pasityčiojimai persekiojo juodaodį Grifiną kas žingsnį. Jam teko gero kal pabadauti, nes į kavines baltiesiems negrams draudžiama užėiti, o negrams skirtų užkandinių čia buvo mažai. Pamėginęs užėiti į prancūzišką restoraną vargšas eksperimentatorius vos negavo lupti. Jis taip pat buvo išvytas iš sodo, kur ketino pailsėti ant suolo.

Dar pavojingesnis buvo apsilankymas Misisi-

pėje — linčo krašte. Anot negrų, nėra pasaulyje blogesnės vietos, kaip Misisipės valstija. Čia, pasirodo, negras negali žiūrėti net į afišą, kurioje pavaizduota kino žvaigždė, nes tai jam gali liūdnei pasibaigti. Jau pirmą kartą išėjus Grifinui pasiivaikščioti Getisberge, į jį buvo paleistas supuvęs mandarinas. Iš jo imta tyčiotis. Alabamos valstijoje jis mėgino susirasti darbo. Tačiau negrui tai buvo neįmanoma. Vienos gamyklos šeiminkas, į kurį kreipėsi Grifinas, tikėdamasis gauti nors sunkiausią darbą, nuste- bęs paklausė:

— Argi jūs, negrai, negalite suprasti, kad jūsų čia nenorima matyti?

— Tai kaip man gyventi? — išsprūdo rašytojui klausimas.

— Ha, mes to ir te-

siekiame. Pasibaigs tuo, kad jums visiems teks nešdintis iš mūsų valstijos.

...Man pavyko patirti viską, ko norėjau, rašo Grifinas. Eksperimentas pasibaigė. Be to, ir ner- vai mano buvo visiškai sutrikę. Aš savo kailių patyriau, kad tarp juodo ir balto žmogaus — gili praraja. Užsidaręs nedidelio viešbučio kambarėlyje Montgomerio mieste, vėl pradėjau stebuklingą atvirimą — šį kartą iš juodo į baltą žmogų. Ir štai kartą rytą pamačiau veidrodyje seną pažįstamą — baltąjį Grifiną. Ir vis tik kaž- kuo aš skyrčiausi nuo pirmąkart Grifino. Akys! Anksčiau jos žibėjo džiaugsmu, o dabar jose atsirado liudės- sys. Tas pats amžinas liudėsysis, kurį ne kartą mačiau negrų akyse.

PRANEŠIMAS

apie pieno ir mėsos gamybą rajono kolūkiuose
1960 metų rugpjūčio mėn. 1d.

Etės Nr.	KOLŪKIO PAVADINIMAS	Primeiz. pieno 100 ha naud- menų (cni)	Primeizta pie- no iš 1 karvės (kg)	+ padidėjimas — sumažėjimas, palyginus su praėitų metų tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta ir parduota mėsos 100 ha naudme- nų (cni)	Pagaminta ir parduota kia- lienų 100 ha arimų (cni)
1.	„Anykščių šilelis“	252,3	2063	+138	18,6	11,9
2.	„Draugystė“	212,5	2007	+205	30,6	25,3*
3.	„Pergalė“	186,4	1962	+230	35,8*	23,7*
4.	„Lenino keliu“	184,6	1783	+ 83	35,0	26,8
5.	K. Staro vardo	152,5	1576	+153	18,2	17,3
6.	„Svyturys“	141,3	1534	+ 5	23,7	15,9
7.	„Pavasaris“	140,3	1345	— 69	18,0	17,5
8.	„Bolševikas“	138,7	1405	+ 21	13,4*	8,1*
9.	„Žalgiris“	129,1	1345	—290	23,9	19,9
10.	Mičiurino vardo	124,5	1335	—183	19,0	19,0
11.	„Surdegis“	118,9	1307	+ 11	18,0	19,9
12.	„Už taiką“	116,7	1562	+125	13,0	11,1
13.	„Laisvas artojas“	115,7	1438	+161	8,5	7,0
14.	„Spindulys“	114,3	1322	— 52	7,3	7,5
15.	„Aukštakalniis“	114,0	1216	— 50	17,6	18,0
16.	„Gegužės Pirmoji“	113,3	1330	—106	12,9	13,3
17.	„Puntukas“	113,2	1267	— 52	17,3	15,4
18.	„Atėitis“	110,7	1275	— 37	18,8	17,6
19.	„Levaniškis“	108,6	1273	—265	12,6	19,5
20.	„Jara“	107,5	1373	+117	10,7*	10,3*
21.	„Pažanga“	102,6	1326	+351	16,5	13,2
22.	„Vienybė“	102,0	1144	—100	8,6	9,8
23.	„Sviesa“	94,4	1058	—212	7,7	8,5
24.	„Sklemonys“	93,6	1084	+205	14,5	7,2
25.	M. Melnikaitės vardo	92,4	1028	— 51	11,2	12,0
26.	Lenino vardo	89,1	1011	+136	14,3	12,9
27.	„Kėllas į komunizmą“	87,3	1046	+170	13,5	9,2*
28.	„Svėdasas“	86,7	1176	+ 79	12,2	11,2
29.	„Naujas gyvenimas“	84,5	1305	— 10	17,5	17,9
30.	„Diktatoras“	83,3	971	—149	8,4	9,3
31.	„Jaunoji gvardija“	83,1	1012	—145	11,9	12,7
32.	„Paryžiaus Komuna“	82,3	1107	— 6	13,7	16,5
33.	„Draugystės keliu“	80,1	1140	+ 49	12,2	17,8
34.	Ždanovo vardo	79,8	904	+179	7,5	7,0
35.	„Gimtoji žemė“	74,1	941	+ 75	10,5	14,5
36.	Cerniachovskio vardo	73,1	1053	—160	19,3	15,6
37.	J. Zemaitės vardo	69,9	979	— 43	8,4	8,6
38.	J. Billūno vardo	69,7	1239	+137	8,6	12,8*
39.	„Aušra“	69,3	1075	+275	10,1	10,0
40.	„Ažuolas“	64,2	848	—118	12,1	11,8
41.	„Tarybinis artojas“	62,9	1022	— 96	8,9	9,1
42.	„Kibirkštis“	49,3	876	+176	3,8*	4,9*
43.	„Kalnapilis“	47,7	653	— 3	11,9	18,9
44.	Puškinio vardo	44,6	700	— 41	6,5	10,5
45.	P. Cvirkos vardo	36,9	530	—247	7,1	6,6*
Kolūkiuose:		106,9	1270	+ 12	15,0	14,3
Tarybiniam ūkyje:		202,6	1660	—331	40,2	37,4
Rajone:		109,9	1296	×	15,8	15,0

Pastaba: *) Duomenys patikslinti.

Anykščių rajono CSV inspektorius

Argi negalima sudrausti?

Rytą jis sėdi prie Troškūnų tarybinio ūkio Juostininkų skyriaus dar uždarų krautuvės durų ir kiekvieną ankstyvą praeivį kaulija:

— Dadėk penkiukę, pusę litro gersim. Nuo vakar dienos dvi dešimt- kės rublių liko. Dadėk, a...

— Jokūbail Neturi penkių rublių, — maldauja kitą pilietį. — O ne, tai kai pasigersiu, langus ištrupinsiu. Paskolink, a...

Taip prasideda Juostininkų skyriaus darbininko Juozo Lasio eilinė „darbo“ dienele prie pusbutelio.

O kai jau prisigeria, tada kaimynai langines užsidarinėja, iš trobos kojos nekelia, bijodami pakliūti Lasiui po ranka.

O šis, žiūrėk, pasiėmęs kirvį, vaikšto aplink septynmetę mokyklą, visa gerkle šaukia, bauriausiai žodžiais svaidsosi.

Mokytojų Birbilų šeima jau ne kartą slėpėsi nuo kirvių apsiginklavusio Lasio, o išgąsdinti vaikai, pamatę iš tolo chuliganą, ne savu balsu šaukia.

Būna dienų, kada Lasys prasipagirioja (pristinga pinigų ir „gerų“ draugų). Jis net dešimtį ir daugiau dienų per mėnesį išdirba ūkio skyriuje. Juostininkų skyriaus vadovai Lasį už tai skaito geru darbininku, niekas nė nebando priminti jam chuliganiško veiksmų, griežtai pasmerkti.

Skyriaus vadovai aiškina, kad Lasys jau buvo baustas už chuliganiš-

kus veiksmus. Jis su visuomenės nuomone nesiskaito.

Lasiui apie šešiasdešimt metų. Paskaitos jam apie alkoholio žalą nepasiskaitys. Reikia kažko tvirtesnio, kad sužūlėjęs girtuoklis būtų sutramdytas.

K. Pajaujls

KRITIKA
NEPATINKA

Mėsos pardavėjas vedė ja Sidlauskienę, perskaičiusi rajono laikraštyje skaitytųjų pastabėlę, kad reikia suremontuoti elektrinę mėsos malimo mašinėlę, vos nesprogo iš pykčio.

— Dar ko užsimanė? Gal ir iškepti kotletus reikės?

O kai atėjo straipsnelio autorius į parduotuvę pirkti mėsos, Sidlauskienė prie visų žmonių ėmė daryti priekalštus už pareikštą kritiką.

Vienu atveju Sidlauskienė, matyt, teis. Pardavinėjant mėsą su kauliukais, ir namuką greičiau susirenti ir šiaip gyventi linksniau. Tad kaip čia pripažinti darbo žmonių gerus pagel-davimus? Gal padės Sidlauskienė šiuo atžvilgiu kooperatyvo vadovai?

V. SLONIS

Už redaktorių Č. BYTAUTAS

Į Anykščių darbo jaunimo vidurinės mokyklos vi- sas klases priimami mokiniai.

Stojantieji paduoda pareiškimus direktoriaus vardu iki š. m. rugpjūčio mėn. 19 d., pridėdami:

išleito mokslo pažymėjimą;
darbo pažymėjimą;
gimimo liudijimą;
autobiografiją.

Stojantieji egzaminai vyks rugpjūčio 20—25 d. d. MOKYKLOS DIREKTORIUS

Anykščių MMS reikalingi sekantieji darbininkai: tekintojai V-VI kategorijos, betonuotojai III-V kategorijos, traktorininkai, turintieji ne mažesnę, kaip 3-jų metų darbo stažą.

Dėl sąlygų kreiptis į Anykščių MMS.

Direktorius